

Po czwarte podnoszą, że Komisja działała z naruszeniem art. 7 i 8 rozporządzenia nr 1049/2001 i z naruszeniem art. 6 rozporządzenia nr 1367/2006⁽³⁾, ponieważ uchybiła zobowiązaniom prawnym w toku dwuetapowego postępowania administracyjnego. Skarżące twierdzą, że Komisja odmówiła udostępnienia tych dokumentów lub powołania się na wyjątki w celu uzasadnienia ich nieudostępnienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. 2009 L 140, s. 16).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006 L 264, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 1 października 2010 r. — Timab Industries i CFPR przeciwko Komisji

(Sprawa T-456/10)

(2010/C 346/91)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Timab Industries (Dinard, Francja) i Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Francja) (przedstawiciel: adwokat N. Lenoir)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji, w szczególności w zakresie, w jakim uznano w nim, że CFPR i Timab uczestniczyły w praktykach dotyczących warunków sprzedaży i systemu rozliczeń;
- w każdym razie, zmiana art. 2 decyzji i znaczące obniżenie grzywny, którą wspólnie i solidarnie obciążono CFPR i Timab;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą — tytułem żądania głównego — o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 5001 wersja ostateczna z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie postępowania zgodnie z art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwanego dalej „porozumieniem EOG”) (sprawa COMP/38.866 — Fosforany do pokarmów dla

zwierząt), dotyczącej porozumienia na europejskim rynku fosforanów do pokarmów dla zwierząt w przedmiocie przydzielania wielkości sprzedaży, uzgadniania cen i warunków sprzedaży oraz wymiany poufnych informacji handlowych.

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą osiem zarzutów, które dotyczą:

- naruszenia prawa do obrony, zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i dobrej administracji oraz rozporządzenia nr 773/2004⁽¹⁾, a także obwieszczenia w sprawie postępowań ugodowych⁽²⁾, poprzez ukaranie skarżących za to, że wycofały się z rozmów podjętych w celu doprowadzenia do ugody na podstawie art. 10a rozporządzenia nr 773/2004, gdyż prawdopodobna grzywna, jaką Komisja ustaliła w trakcie rozmów na temat ugody została potem zwiększona o 25 %, mimo że, z jednej strony, prawdopodobna grzywna nie powinna wzrosnąć o więcej niż 10 % po wycofaniu się z postępowania ugodowego, a z drugiej strony, czas trwania naruszenia uległ skróceniu o 60 %;
- niewystarczającego charakteru i wewnętrznej sprzeczności uzasadnienia, a także naruszenia prawa do obrony i ciężaru dowodowego poprzez przypisanie skarżącym praktyk, w których nie uczestniczyły, mimo że Komisja nie posiadała dowodów, które potwierdzałyby takie uczestnictwo;
- naruszenia zasady niedziałania wstecz prawa przewidującego bardziej dotkliwe sankcje oraz naruszenia zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań, równego traktowania oraz pewności prawa, przez to, że kwotę grzywny ustalono na podstawie wytycznych z 2006 r.⁽³⁾, mimo że zarzucane naruszenie miało miejsce przed opublikowaniem tych wytycznych; wsteczne zastosowanie wytycznych z 2006 r. skutkowało zaostreniem grzywny;
- naruszenia art. 23 rozporządzenia nr 1/2003⁽⁴⁾, a także zasad proporcjonalności, indywidualizacji kar i równego traktowania, przez to, że wymierzona grzywna nie była proporcjonalna ani do czasu trwania, ani do wagi zarzuczanych skarżącym praktyk;
- oczywistego błędu w ocenie wagi zarzuczanych skarżącym praktyk oraz naruszenia przy ustalaniu kwoty podstawowej grzywny zasad równego traktowania, proporcjonalności i indywidualizacji kar przez to, że Komisja nie wzięła pod uwagę braku istotnych skutków naruszenia ani okoliczności, że Timab uczestniczyła w porozumieniu w zakresie mniejszym niż pozostałe jego strony;
- błędu w ocenie oraz naruszenia zasad indywidualizacji kar i równego traktowania poprzez odmowę uwzględnienia po stronie skarżących jakichkolwiek okoliczności łagodzących pomimo ich zależności od jednego z pozostałych uczestników porozumienia oraz konkurencyjnego zachowania Timab;
- naruszenia prawa do obrony, zasady równego traktowania i komunikatu w sprawie współpracy⁽⁵⁾ przez to, że skala obniżki grzywny przyznanej skarżącym ze względu na współpracę w ramach rozmów na temat ugody została znacząco zmniejszona po wycofaniu się skarżących z tych rozmów;

— oczywistego błędu w ocenie zdolności skarżących do zapłaty grzywny oraz naruszenia zasady równego traktowania i postanowień art. 3 TUE w związku z protokołem nr 17 załączonym do traktatu lizbońskiego, poprzez zastosowanie przepisów wytycznych z 2006 r. do oceny zdolności płatniczych skarżących, bez uwzględnienia ani nadzwyczajnych okoliczności będących wynikiem kryzysu w europejskim rolnictwie, ani istnienia po stronie skarżących specyficznych ograniczeń gospodarczych i społecznych.

- (¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. [101 TFUE] i [102 TFUE] (Dz.U. L 123, s. 18).
- (²) Obwieszczenie Komisji w sprawie prowadzenia postępowań ugodowych w związku z przyjęciem decyzji na mocy art. 7 i 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawach kartelowych (Dz.U. 2008, C 167, s. 1).
- (³) Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2).
- (⁴) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101 TFUE] i [102 TFUE] (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).
- (⁵) Obwieszczenie Komisji w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien w przypadkach karteli (Dz.U. 2002, C 45, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2010 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-457/10)

(2010/C 346/92)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci N. Korogiannakis i M. Dermizakis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Dyrekcji Generalnej ds. Informatyki Komisji („DIGIT”) w sprawie wyboru oferty skarżącej złożonej w odpowiedzi na otwarte zaproszenie do składania ofert DIGIT/R2/PO/2009/045 „Świadczenie usług zewnętrznych dotyczących rozwoju, badań i systemów informatycznych” (Dz.U. 2009/S 198-283663), część 2 „Off-site development projects” [projekty w dziedzinie rozwoju zewnętrznego], udzielenia wskazanego zamówienia skarżącej jako trzeciemu zamiast jako pierwszemu wykonawcy w ramach mechanizmu kaskadowego, oraz wszystkich związanych z nią decyzji DIGIT, w tym decyzji o udzieleniu zamówienia wyłonionym w przetargu wykonawcom;
- zasądzenie od DIGIT na rzecz skarżącej odszkodowania za szkody poniesione w związku ze wskazanym postępowaniem przetargowym, w kwocie 30 000 000 EUR — w odniesieniu do części 2 oraz kwoty 3 000 000 EUR tytułem odszkodowania za utracone korzyści, a także podważenie reputacji i wiarygodności;

— obciążenie DIGIT kosztami obsługi prawnej oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą skargą, nawet w przypadku jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 16 lipca 2010 r. w sprawie wyboru jej oferty złożonej w odpowiedzi na otwarte zaproszenie do składania ofert DIGIT/R2/PO/2009/045 „Świadczenie usług zewnętrznych dotyczących rozwoju, badań i systemów informatycznych” (¹), część 2 „Off-site development projects” [projekty w dziedzinie rozwoju zewnętrznego], jako trzeciego zamiast jako pierwszego wykonawcy w ramach mechanizmu kaskadowego, oraz wszystkich związanych z nią decyzji pozwanej, w tym decyzji o udzieleniu stosownych zamówień pierwszemu i drugiemu wykonawcy w ramach mechanizmu kaskadowego. Skarżąca wnosi nadto o zasądzenie na jej rzecz odszkodowania za domniemane szkody poniesione w związku z postępowaniem przetargowym.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Po pierwsze skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 93 i 94 rozporządzenia finansowego (²) oraz zasady dobrej administracji i przejrzystości, a także art. 106 i 107 rozporządzenia finansowego, jako że kilku członków zwycięskiego konsorcjum nie spełniło kryteriów wyłączenia, gdyż należało uznać, że dopuścili się oni poważnego naruszenia wcześniejszych umów, przy czym jeden z członków zwycięskiego konsorcjum dopuścił się oszustwa, praktyk korupcyjnych i łapownictwa, podczas gdy kilku innych członków zwycięskich konsorcjów posłużyło się podwykonawcami z siedzibą w państwach nie należących do WTO/GPA. [porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych].

Ponadto skarżąca podnosi, że naruszono zasadę dobrej administracji i zasadę równego traktowania, a także art. 89 i 98 rozporządzenia finansowego oraz art. 145 przepisów wykonawczych, jako że po stronie kilku osób oceniających oferty zaistniał konflikt interesów.

Skarżąca podnosi dalej, że przy ocenie ofert zastosowano niejasne i nieprawidłowe kryteria oceny, a tym samym naruszono art. 97 rozporządzenia finansowego i art. 138 przepisów wykonawczych.

Skarżąca twierdzi wreszcie, że zamawiający nie ujawnił istotnych zalet zwycięskiej oferty i popełnił kilka oczywistych błędów w ocenie w związku z oceną jej oferty, a także ofert złożonych przez zwycięskie konsorcja. Według skarżącej w sprawozdaniu z oceny ofert zamawiający zamieścił także niejasne i nieuzasadnione uwagi, naruszając w ten sposób obowiązek uzasadnienia.

(¹) Dz.U. 2009/S 198-283663

(²) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002., L 248, s. 1)